

A Tribunale di Gorizia 2004. április 7-i végzésével az Azienda Agricola Bogar Roberto e Andrea kontra Agenzia per le erogazioni in Agricoltura – AGEA és Cospalat Friuli Venezia Giulia ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-224/04. sz. ügy)

(2004/C 201/16)

A Tribunale di Gorizia 2004. április 7-i végzésével, amely 2004. május 28-án érkezett a Bíróság Hivatalához, az Azienda Agricola Bogar Roberto e Andrea kontra Agenzia per le erogazioni in Agricoltura – AGEA és Cospalat Friuli Venezia Giulia ügyben a következő előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtotta be az Európai Közösségek Bíróságához:

– „Mivel tehát a tejet és tejtermékeket terhelő kiegészítő illeték jogi természetét az ezen illetéket bevezető és alkalmazásának alapvető szabályait megállapító közösségi jogszabályok (különösen az 1984. március 31-i 856/84/EGK rendelet⁽¹⁾ és az 1992. december 28-i 3950/92 rendelet⁽²⁾) alapján kell meghatározni, vajon az 1984. március 31-i 856/84/EGK rendelet 1. cikke és az 1992. december 28-i 3950/92 rendelet 1–4. cikke akként értelmezendő-e, hogy a tejet és tejtermékeket terhelő kiegészítő illeték közigazgatási szankciónak minősül és ezért megfizetésére a termelők csak akkor kötelesek, ha a kijelölt mennyiséget szándékosan vagy gondatlanul lépték túl?”

⁽¹⁾ HL L 90., 1984.4.1., 10. o.

⁽²⁾ HL L 405., 1992.12.31., 1. o.

A Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen a Crailsheimer Volksbank eG kontra Klaus Conrads, Frank Schulzke és Petra Schulzke-Lösche, valamint Joachim Nitschke ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-229/04. sz. ügy)

(2004/C 201/17)

A Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen 2004. május 27-i végzésével, amely 2004. június 2-án érkezett a Bíróság hivatalához, a Crailsheimer Volksbank eG kontra Klaus Conrads, Frank Schulzke és Petra Schulzke-Lösche, valamint

Joachim Nitschke ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) A 85/577/EGK irányelv⁽¹⁾ 1. cikkének (1) bekezdésével összeegyeztethető-e az, hogy a fogyasztók jogainak, különösen elállási joguknak a gyakorlását függővé teszik nemcsak az irányelv 1. cikkének (1) bekezdése szerinti házaló kereskedelem meglététől, hanem a felelősség további feltételeitől, például hogy a kereskedő tudatosan egy harmadik személyt von be a szerződés megkötésébe vagy a kereskedő gondatlanul jár el a harmadik személy házaló kereskedés során tanúsított magatartásával kapcsolatban?
- 2) A 85/577/EGK irányelv 5. cikkének (2) bekezdésével összeegyeztethető-e az, hogy a jelzálogkölcsön felvevője, aki a házaló kereskedés útján kötötte meg a kölcsönszerződést, és aki ugyanakkor intézkedett arról is, hogy a kölcsön összegét egy olyan számlára fizessék, amely felett ő már gyakorlatilag nem rendelkezik, köteles legyen elállás esetén visszafizetni a kölcsönt a hitelezőnek?
- 3) A 85/577/EGK irányelv 5. cikkének (2) bekezdésével összeegyeztethető-e az, hogy ha az elállást követően a jelzálogkölcsön felvevője köteles visszafizetni a kölcsönt, azt nem a szerződés által a részletfizetésre előírt időpontokban, hanem azonnal egy összegben kell kifizetnie?
- 4) A 85/577/EGK irányelv 5. cikkének (2) bekezdésével összeegyeztethető-e az, hogy ha az elállást követően a jelzálogkölcsön felvevője köteles visszafizetni a kölcsönt, akkor szokásos piaci árfolyam szerinti kamatot is kelljen utána fizetnie?

⁽¹⁾ HL L 372., 31. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 2-án a Francia Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-230/04. sz. ügy)

(2004/C 201/18)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: G. Rozet, meghatalmazotti minőségben kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 2-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Francia Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- állapítsa meg, hogy a Francia Köztársaság elmulasztotta az EK 39. cikke és a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 7. cikke alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, mivel nem teszi lehetővé a francia kórházi közszolgáltatásba belépő közösségi polgárok más tagállamok közigazgatásában szerzett tapasztalatának és szolgálati idejének figyelembevételét;
- kötelezze a Francia Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A tagállamok kötelesek közigazgatásukban az állás megszerzése, valamint a besorolás és a szolgálati idő meghatározása során a saját rendszerükben megszerzett szolgálati idő és szakmai tapasztalat megállapításakor alkalmazandókkal azonos feltételek mellett figyelembe venni a migráns munkavállalók által hasonló munkakörben, más tagállamban szerzett szolgálati időt. A hatályos francia rendelkezések nem teszik lehetővé a francia kórházi közszolgáltatásba belépő közösségi polgárok más tagállamok közigazgatásában szerzett tapasztalatának és szolgálati idejének figyelembevételét.

⁽¹⁾ HL L 257., 1968.10.19., 2. o.

A Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio 2004. február 23-i végzésével a Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole és társai kontra Ministero delle Politiche Agricole e Forestali és Regione Veneto ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-231/04. sz. ügy)

(2004/C 201/19)

A Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio 2004. február 23-i végzésével, amely 2004. június 3-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole és társai kontra Ministero delle Politiche Agricole e Forestali és Regione Veneto ügyben a következő előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről kéri az Európai Közösségek Bírósága döntését:

1) „Vajon a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás (HL L 347., 1993.12.31.) jogszerű, érvényes és elégséges jogalapot teremt-e ahhoz, hogy az Európai Közösségeknek felhatalmazása legyen a Magyar Köztársaság és az Európai Közösség között a bormegnevezések kölcsönös védelméről és ellenőrzéséről 1993. november 23-án aláírt közösségi Megállapodás (HL L 337., 1993.12.31.) elfogadására, tekintettel arra, hogy – a 65. cikk 1. bekezdésében, a 13. sz. Közös Nyilatkozatban és a XIII. mellékletben (3., 4. és 5. pont) foglaltakra is figyelemmel – az egyes államoknak a megfelelő mezőgazdasági-élelmészeti termékekre – ideértve a szőlő- és bortermékeket – vonatkozó nemzeti földrajzi eredetmegjelölésekkel kapcsolatos szuverenitásának és hatáskörének esetleges fenntartása kizárja az Európai Közösségre történő bármiféle szuverenitás- és hatáskör-átruházást?

2) Vajon a Magyar Köztársaság és az Európai Közösség között a bormegnevezések kölcsönös védelméről és ellenőrzéséről 1993. november 23-án aláírt közösségi Megállapodás (HL 1993., L 337.) azáltal, hogy az ipari és kereskedelmi tulajdon körébe tartozó földrajzi eredetmegjelölések védelmét szabályozza – az Európai Közösségek Bíróságának az EK kizárólagos hatáskörére vonatkozó 1/94. sz. véleménye fényében is – a közösségi jog szempontjából érvénytelennek és hatálytalannak minősítendő-e, tekintettel arra, hogy ugyanazon Megállapodás az Európai Közösség egyes tagállamai részéről nem került ratifikálásra?

3) Amennyiben az 1993-as közösségi Megállapodás (HL 1993., L 337.) jogszerűnek és teljes egészében alkalmazandónak minősülne, vajon a „Tocai„ eredetmegjelölés 2007 utáni olaszországi használatának tilalma – amely az ugyanazon Megállapodásban részes felek közötti, ahhoz csatolt levélváltásból fakad – érvénytelennek és hatálytalannak tekintendő-e amiatt, mert ütközik az ugyanazon 1993-as Megállapodásnak a homonim földrajzi megjelölésekre vonatkozó rendelkezéseivel [lásd a 4. cikk (5) bekezdését és a Megállapodáshoz csatolt Jegyzőkönyvet]?

4) Amennyiben az 1993-as Megállapodáshoz (HL 1993., L 337.) csatolt második Közös Nyilatkozat, mely szerint a szerződő feleknek a tárgyalások idején nem volt tudomásuk az európai és magyar borokat megjelölő homonim megjelölések létéről, a valóság olyan nyilvánvalóan téves bemutatásának tekintendő-e (tekintettel arra, hogy a „Tocai„ borokat megjelölő olasz és magyar megjelölések, melyek évszázadok óta egymás mellett léteztek, 1948-ban egy Olaszország és Magyarország közötti megállapodással elismerést nyertek és a közelmúltban kerültek a közösségi jog hatálya alá), ami miatt az 1993-as Megállapodásnak a Tocai megjelölés olaszországi használatát tiltó része a szerződések jogáról szóló bécsi egyezmény 48. cikke alapján semmis?